

Az *Imágó Budapest* közlési feltételei

Az *Imágó Budapest* olyan magyar, angol, német és francia nyelven beküldött kéziratokat – tanulmányokat, könyvismertetések – fogad el közlésre, amelyek középpontba állítják a magyarországi és a nemzetközi pszichoanalízis történetét, elméleti kérdéseit, a legszélesebb értelemben vett humán tudományokhoz, a kultúrához, az irodalomhoz és a művészetekhez való viszonyának problémáit. Továbbá olyan cikkeket, amelyek bemutatják a modern társadalomtudományok és a pszichoanalízis legújabb fejleményeit is. Valamint olyan írásokat, amelyek a pszichoanalízis filozófiai és társadalomtudományi alapjainak és alkalmazási lehetőségeinek bemutatásával, illetve elemzésével foglalkoznak.

Az eredeti közlemények 5–6 mondatos *angol nyelvű címét, absztraktját* és angol nyelvű *kulcsszavait* a cikk végén külön oldalon kérjük csatolni. Az összefoglalók végén kérjük röviden megadni, hogy milyen adatokkal kíván szerepelni az „E számunk szerzői” rovatban (foglalkozás, beosztás, munkahely, email-cím).

A könyvismertető cikkek elején fel kell tüntetni a könyv szerzőjét, (szerkesztőjét), címét, (fordítóját), továbbá a könyv megjelenési helyét (helység), kiadóját, a megjelenés évszámát és terjedelmét (oldalszám).

Irodalmi hivatkozások/idézetek alkalmazásának módja

Alapvető irányelv: a forrásadatot úgy kell megadni, hogy annak alapján pontosan visszakereshető legyen az információ helye!

Az irodalmi hivatkozások esetében a főszövegben a szerző neve után zárójelben a megjelenés évszámát [pl. „Freud (1910c) Leonardo-tanulmányában...”], vagy zárójelben a szerző vezetéknevét és a megjelenés évszámát [pl. „A Leonardo-tanulmány... (Freud, 1910c) ... „] kérjük feltüntetni. Utóbbi esetben a szerző és az évszám közé vesszőt teszünk. Ha egy adott témánál több szerzőre hivatkozunk, akkor a zárójelben a szerzők neveit és a hozzájuk tartozó évszámokat, kronológiai sorrendben pontosvesszővel választjuk el. [pl. „(Freud, 1910c; Ferenczi, 1913; Winnicott, 1971)”]

Ha lehetséges, a történelmi dátumokat kell megadni a szövegben, a jelenlegi változat a tanulmány végi **irodalomjegyzékben** tüntetendő fel. Pl.:

Freud, S. (1910c). Leonardo da Vinci egy gyermekkori emléke. Ford. Vikár György. In: *uő, Esszék* (253-327). Budapest: Gondolat Kiadó, 1982 [újra megjelent, *Művészeti írások* (115-199). Budapest: Filum Kiadó, 2001].

Ha egy mű egészére hivatkozunk, nem kell a hivatkozásnál az oldalak számát feltüntetni. Azonban minden olyan alkalommal, amikor a referencia egy könyv meghatározott helyén tárgyalt meghatározott problémára utal, a könyv egy részére (oldal, fejezet, tanulmány) hivatkozunk, az oldalszámot fel kell tüntetni. A forrásadatokat úgy kell megadni, hogy ennek alapján pontosan visszakereshető legyen az információ helye.

Ha azonos szerző(k)től azonos évben több tanulmányra történik hivatkozás, akkor a közleményeket az évszám után írt "a", "b", stb betűkkel kérjük megkülönböztetni mind a szövegben, mind az irodalomjegyzékben.

A cikk szövegében három szerzőig mindhárom, négy vagy több szerző esetén az első két nevet ki kell írni, az irodalomjegyzékben azonban minden szerző nevét meg kell adni.

A két szerző egy művére történő hivatkozás esetén a főszövegben a szerzők vezeték nevei közé "és"-t írunk, majd utána következik vesszővel elválasztva az évszám [pl. „(Arnold és Atwood, 2005)”]. Három szerző esetén az első két szerző nevét vesszővel választjuk el, majd a második és harmadik közé tesszük az "és" kötőszót [pl. „(Stolorow, Atwood és Orange, 2010)”].

Az irodalomjegyzékben, a példában megadott adat az alábbi módon szerepeljen:

Arnold, K. – Atwood, G. (2005). Nietzsche’s madness. In: W. Schultz (ed.), *Handbook of psychobiography* (240–264). New York: Oxford University Press.

Stolorow, R.D. – Atwood, G.E. – Orange, D.M. (2010). Heidegger’s Nazism and the hypostatization of being. *International Journal of Psychoanalytic Self Psychology*, 5: 429–450.

Idézetek jelölése

Az idézett szövegből a kihagyásokat "[...]" jellel jelöljük. Az idézőjelen belüli idézetek "»...«" jelöléssel szerepeljenek. Az idézethez tartozó forrást közvetlenül az idézet után zárójelben kérjük megadni, például:

„[...] idézett szöveg... és a »szövegen belüli idézet« majd a záró idézőjel.” (Szerző, 0000, 00.).

Ha más nyelvű művekből idézünk, és annak van magyar fordítása, akkor az idézetet lehetőleg a legújabb magyar kiadás alapján adjuk meg. **"Idézett szöveg... " (Winnicott, 1971 [1999, 22.]).**

Bármelyik megoldást választhatjuk, de a teljes cikkben **következetesen** azt kell használni!

A hivatkozott művek mindegyikét a főszövegben feltüntetett évszámmal kell megadni a dolgozat végén az irodalomjegyzékben, további bibliográfiai adataikkal kiegészítve, az alább bemutatott formában.

Freud, S. (1910c). Leonardo da Vinci egy gyermekkori emléke. In: uő, *Esszék* (253–327). Budapest: Gondolat Kiadó, 1982.

Winnicott, D. W. (1971). *Playing and Reality*. London: Tavistock, 1971. *Játszás és valóság*. Budapest: Animula Kiadó, 1999.

Irodalomjegyzék elkészítésének bemutatása

Az irodalomjegyzéket ábécérendben (egy szerző több művére hivatkozás esetén a megjelenés évszámának sorrendjében), a tanulmány végén kérjük közölni, a következőképpen oldva fel a szövegek közti utalásokat, az alábbi sorrendben és leírt módon:

Szerző vezetékneve és a további név kezdőbetűje (a magyar szerzők esetén nem kell vessző a vezetéknev után!): **félkövér** [pl. **Freud, S.; Ferenczi S.; Hermann I.**] A hivatkozott mű első megjelenésének évszáma zárójelben, utána pont: [pl. **Freud, S.** (1900a).]

Könyvek:

Hermann I. (1943). *Az ember ősi ösztönei*. Budapest: Magvető, 1984.

Folyóiratok:

Stolorow, R.D. – Atwood, G.E. – Orange, D.M. (2010). Heidegger's Nazism and the hypostatization of being. *International Journal of Psychoanalytic Self Psychology*, 5: 429–450.

Litván György (1990). Kollektív elfojtás – totális rendszerek. *Thalassa*, 1(1): 47–52.

Tanulmánykötet:

Arnold, K.—Atwood, G. (2005). Nietzsche's madness. In: W. Schultz (ed.), *Handbook of psychobiography* (240-264). New York: Oxford University Press.

Ferenczi S. (1908): Pszichoanalízis és pedagógia. In: Erős Ferenc (szerk.), *Ferenczi Sándor* (61–64). Budapest: Új Mandátum, 2000.

Freud, S. (1910c). Leonardo da Vinci egy gyermekkori emléke. In: uő, *Esszék* (253–327). Budapest: Gondolat Kiadó, 1982.

Freud, S. (1915e): A tudattalan. In: uő. *Ösztönök és ösztönsorsok. Metapszichológiai írások* (77–114). Budapest: Filum Kiadó, 1997.

Freud, S. (1930e). Rossz közérzet a kultúrában. In: uő, *Esszék* (327–407). Budapest: Gondolat Kiadó, 1982.